

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2010/45/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Ιουλίου 2010

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας
όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 113,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾ προβλέπει προϋποθέσεις και κανόνες όσον αφορά τον φόρο προστιθέμενης αξίας (στο εξής «ΦΠΑ») σε σχέση με τα τιμολόγια, με σκοπό τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 237 της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή υπέβαλε έκθεση με την οποία αναγνωρίζει, υπό το φως των τεχνολογικών εξελίξεων, ορισμένες δυσκολίες σε σχέση με την ηλεκτρονική τιμολόγηση και αναγνωρίζει, επίσης, ορισμένα άλλα σημεία όπου απαιτείται η απλούστευση των κανόνων για σκοπούς ΦΠΑ με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

(2) Δεδομένου ότι απαιτείται επαρκής τήρηση αρχείων ώστε να είναι σε θέση τα κράτη μέλη να ελέγχουν τα αγαθά που διακινούνται προσωρινά από ένα κράτος μέλος σε άλλο, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η τήρηση αρχείων πρέπει να συμπεριλαμβάνει αναλυτικά δεδομένα για πραγματογνωμοσύνες σε αγαθά που διακινούνται προσωρινά μεταξύ κρατών μελών. Επίσης, η μεταφορά αγαθών σε άλλο κράτος μέλος για λόγους πραγματογνωμοσύνης δεν πρέπει να θεωρείται παράδοση αγαθών για τους σκοπούς του ΦΠΑ.

(3) Οι κανόνες που αφορούν το απαιτητό του ΦΠΑ σε ενδοκοινοτικές παραδόσεις αγαθών και σε ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών θα πρέπει να διευκρινιστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομοιομορφία των στοιχείων που υποβάλλονται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες και η έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών μέσω αυτών των πινάκων. Είναι επιπλέον σκόπιμο η συνεχής παράδοση αγαθών από ένα κράτος μέλος σε άλλο επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός ημερολογιακού μήνα να θεωρείται ότι έχει ολοκληρωθεί στο τέλος κάθε ημερολογιακού μήνα.

(4) Προκειμένου να βοηθήσουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην καταβολή ΦΠΑ προς την αρμόδια αρχή προτού λάβουν την πληρωμή από τους πελάτες τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να επιτρέπουν την απόδοση του ΦΠΑ με τη χρήση καθεστώτος ταμειακής λογιστικής, το οποίο δίνει τη δυνατότητα στον παραδίδοντα ή παρέχοντα να καταβάλει τον ΦΠΑ στην αρμόδια αρχή όταν λάβει την πληρωμή για παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών και το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμά του προς έκπτωση όταν πληρώνει για παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών. Με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να θεσπίσουν προαιρετικό καθεστώς ταμειακής λογιστικής το οποίο δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στις ταμειακές ροές σε σχέση με τα έσοδά τους από τον ΦΠΑ.

(5) Προκειμένου να παρασχεθεί στις επιχειρήσεις ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τις υποχρεώσεις τιμολόγησης, θα πρέπει να αναφέρεται ρητώς ποίου κράτους μέλους οι κανόνες τιμολόγησης εφαρμόζονται.

(6) Με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να επιβληθεί εναρμονισμένη προθεσμία για την έκδοση τιμολογίου όσον αφορά ορισμένες διασυνοριακές παραδόσεις ή παροχές.

(7) Ορισμένες απαιτήσεις αναφορικά με τις πληροφορίες που θα παρέχονται στα τιμολόγια θα πρέπει να τροποποιηθούν με σκοπό τον καλύτερο έλεγχο των φόρων, την πιο ομοιόμορφη μεταχείριση μεταξύ διασυνοριακών και εγχώριων παραδόσεων ή παροχών και την προώθηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης.

(¹) ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

- (8) Δεδομένου ότι η χρήση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης μπορεί να βοηθήσει τις επιχειρήσεις να μειώσουν το κόστος και να είναι πιο ανταγωνιστικές, οι ισχύουσες απαιτήσεις περί ΦΠΑ για την ηλεκτρονική τιμολόγηση θα πρέπει να αναθεωρηθούν για να αρθούν οι υφιστάμενες επιβαρύνσεις και φραγμοί. Τα χάρτινα και τα ηλεκτρονικά τιμολόγια θα πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης και δεν θα πρέπει να αυξηθεί ο διοικητικός φόρτος επί των χάρτινων τιμολογίων.
- (9) Η ίση μεταχείριση θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται όσον αφορά τις αρμοδιότητες των φορολογικών αρχών. Οι αρμοδιότητες τους ως προς τον έλεγχο και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των υποκειμένων στον φόρο θα πρέπει να εφαρμόζονται εξίσου, ανεξαρτήτως εάν ο υποκείμενος στον φόρο επιλέγει να εκδώσει χάρτινα ή ηλεκτρονικά τιμολόγια.
- (10) Τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές παραδόσεις ή παροχές και θα πρέπει συνεπώς να διασφαλίζεται η αυθεντικότητα, η ακεραιότητα και η αναγνωσιμότητά τους. Οι έλεγχοι των επιχειρήσεων μπορούν να χρησιμοποιούνται για την καθιέρωση αξιόπιστης διαδρομής ελέγχου που θα συνδέει τα τιμολόγια με τις παραδόσεις ή παροχές, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν τη συμμόρφωση όλων των τιμολογίων (χάρτινων ή ηλεκτρονικών) προς τις απαιτήσεις αυτές.
- (11) Η αυθεντικότητα και η ακεραιότητα των ηλεκτρονικών τιμολογίων μπορεί επίσης να διασφαλίζεται με τη χρήση υφιστάμενων τεχνολογιών, όπως η ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων (EDI) και οι προηγμένες ηλεκτρονικές υπογραφές. Δεδομένου, ωστόσο, ότι υφίστανται και άλλες τεχνολογίες, δεν θα απαιτείται από τους υποκείμενους στον φόρο να χρησιμοποιούν κάποια συγκεκριμένη τεχνολογία ηλεκτρονικής τιμολόγησης.
- (12) Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όταν ένας υποκείμενος στον φόρο αποθηκεύει ηλεκτρονικά τιμολόγια τα οποία έχει εκδώσει ή λάβει, παράλληλα με το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένος ο υποκείμενος στον φόρο, δικαίωμα πρόσβασης σε αυτά τα τιμολόγια για σκοπούς ελέγχου θα πρέπει να έχει και το κράτος μέλος στο οποίο οφείλεται ο φόρος.
- (13) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας σχετικά με την απλούστευση, τον εκσυγχρονισμό και την εναρμόνιση των κανόνων τιμολόγησης για σκοπούς ΦΠΑ δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικής της του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (14) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽¹⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν, προς ιδία χρήση, και προς όφελος της Ένωσης, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν.

- (15) Ως εκ τούτου, η οδηγία 2006/112/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 17 παράγραφος 2, το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) την παροχή υπηρεσίας που πραγματοποιείται προς υποκείμενο στον φόρο, με αντικείμενο πραγματογνωμοσύνης ή εργασίες επί του αγαθού αυτού, η υλική εκτέλεση των οποίων πραγματοποιείται στο έδαφος του κράτους μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς του αγαθού, εφόσον μετά την εκτέλεση της πραγματογνωμοσύνης ή των εργασιών το αγαθό αποστέλλεται εκ νέου, με προορισμό τον ίδιο υποκείμενο στον φόρο, στο κράτος μέλος από το οποίο είχε αρχικά αποσταλεί ή μεταφερθεί.»

- 2) Στο άρθρο 64, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι συνεχείς παραδόσεις αγαθών επί χρονική περίοδο μεγαλύτερη του ενός ημερολογιακού μήνα τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς και τα οποία παραδίδονται με απαλλαγή από τον ΦΠΑ ή μεταφέρονται με απαλλαγή από τον ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος από υποκείμενο στον φόρο για τις ανάγκες της επιχείρησής του, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 138, θεωρείται ότι ολοκληρώνονται κατά τη λήξη κάθε ημερολογιακού μήνα, έως ότου ολοκληρωθεί η παράδοση αγαθών.»

Οι παροχές υπηρεσιών για τις οποίες ο φόρος οφείλεται από τον λήπτη των υπηρεσιών κατ' εφαρμογή του άρθρου 196 και οι οποίες πραγματοποιούνται συνεχώς επί χρονική περίοδο μεγαλύτερη του έτους και δεν συνεπάγονται τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή πληρωμές στη διάρκεια της περιόδου αυτής, θεωρείται ότι ολοκληρώνονται κατά τη λήξη κάθε ημερολογιακού έτους, εφόσον συνεχίζεται η παροχή υπηρεσιών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, πλην εκείνων που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο, οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται συνεχώς επί μια χρονική περίοδο θεωρείται ότι ολοκληρώνονται ανά διαστήματα τουλάχιστον ετήσιας διάρκειας.»

⁽¹⁾ EE C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

- 3) Στο άρθρο 66, το πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) και το δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) σε περίπτωση μη έκδοσης ή εκπρόθεσμης έκδοσης του τιμολογίου, εντός προκαθορισμένης προθεσμίας όχι αργότερα από τη λήξη της προθεσμίας για την έκδοση των τιμολογίων που επιβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 222 παράγραφος 2 ή, σε περίπτωση που δεν έχει επιβληθεί σχετική προθεσμία από το κράτος μέλος, εντός ορισμένης προθεσμίας από τον χρόνο κατά τον οποίο επήλθε η γενεσιουργός αιτία του φόρου.

Εντούτοις, η παρέκκλιση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις παροχές υπηρεσιών για τις οποίες ο λήπτης των υπηρεσιών είναι υπόχρεος του ΦΠΑ κατ' εφαρμογή του άρθρου 196 και τις παραδόσεις ή μεταφορές αγαθών που προβλέπονται στο άρθρο 67.»

- 4) Το άρθρο 67 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 67

Όταν, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 138, αγαθά τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς παραδίδονται με απαλλαγή από τον ΦΠΑ ή όταν αγαθά μεταφέρονται με απαλλαγή από τον ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος από υποκείμενο στον φόρο για τις ανάγκες της επιχείρησής του, ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά την έκδοση του τιμολογίου ή κατά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 222 πρώτο εδάφιο, αν δεν έχει εκδοθεί τιμολόγιο έως την προθεσμία αυτή.

Το άρθρο 64 παράγραφος 1, το άρθρο 64 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 65 δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τις παραδόσεις και μεταφορές αγαθών που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο. ».

- 5) Το άρθρο 69 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 69

Για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός κατά την έκδοση του τιμολογίου ή κατά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 222 πρώτο εδάφιο, αν δεν έχει εκδοθεί τιμολόγιο έως την προθεσμία αυτή.»

- 6) Στο άρθρο 91 παράγραφος 2, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη αποδέχονται αντί αυτής τη χρήση της πλέον πρόσφατης συναλλαγματικής ισοτιμίας που δημοσιεύθηκε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος κατέστη απαιτητός. Η μετατροπή μεταξύ νομισμάτων διαφορετικών του ευρώ πραγματοποιείται βάσει της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ευρώ για κάθε νόμισμα. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον υποκείμενο στον φόρο να τους κοινοποιεί τη χρήση της ως άνω επιλογής.

Ωστόσο, για ορισμένες από τις πράξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ή για ορισμένες κατηγορίες υποκείμενων στον φόρο, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν την ισοτιμία η οποία καθορίζεται με βάση τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις για τον υπολογισμό της δασμολογητέας αξίας.»

- 7) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 167α

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο πλαίσιο προαιρετικού καθεστώτος ότι το δικαίωμα έκπτωσης ενός υποκείμενου στον φόρο, για τον οποίον ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός μόνο σύμφωνα με το άρθρο 66 σημείο β), αναβάλλεται έως ότου ο ΦΠΑ για τα αγαθά που παραδίδονται ή τις υπηρεσίες που παρέχονται σε αυτόν καταβληθεί στον προμηθευτή του.

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το προαιρετικό καθεστώς του πρώτου εδαφίου καθορίζουν ένα ανώτατο όριο για τους υποκείμενους στον φόρο οι οποίοι κάνουν χρήση του καθεστώτος στο έδαφός τους, βάσει του ετήσιου κύκλου εργασιών του υποκείμενου στον φόρο όπως ορίζεται στο άρθρο 288. Το εν λόγω ανώτατο όριο δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 500 000 ευρώ ή το ισόποσο στο εθνικό νόμισμα. Τα κράτη μέλη δύνανται να αυξήσουν το όριο αυτό έως του ποσού των 2 000 000 ευρώ ή του ισόποσου στο εθνικό νόμισμα ύστερα από διαβούλευση με την επιτροπή ΦΠΑ. Ωστόσο, η διαβούλευση αυτή με την επιτροπή ΦΠΑ δεν απαιτείται για τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν την 31η Δεκεμβρίου 2012 όριο το οποίο υπερβαίνει τις 500 000 ευρώ ή το ισόποσο σε εθνικό νόμισμα.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την επιτροπή ΦΠΑ για τα εθνικά νομοθετικά μέτρα που θεσπίζουν κατ' εφαρμογή του πρώτου εδαφίου.»

- 8) Το άρθρο 178 τροποποιείται ως εξής:

- α) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) για την προβλεπόμενη στο άρθρο 168 στοιχείο α) έκπτωση, όσον αφορά τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών, να κατέχει τιμολόγιο, το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα τμήματα 3 έως 6 του κεφαλαίου 3 του τίτλου XI,»

- β) το σημείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) για την προβλεπόμενη στο άρθρο 168 στοιχείο γ) έκπτωση, όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, να έχει συμπεριλάβει στη δήλωση ΦΠΑ, που προβλέπεται στο άρθρο 250, όλα τα αναγκαία στοιχεία για τον υπολογισμό του ποσού του ΦΠΑ που οφείλεται με βάση τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιεί και να κατέχει τιμολόγιο που εκδόθηκε σύμφωνα με τα τμήματα 3 έως 5 του κεφαλαίου 3 του τίτλου XI.»

- 9) Το άρθρο 181 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 181

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος δεν διαθέτει τιμολόγιο που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα τμήματα 3 έως 5 του κεφαλαίου 3 του τίτλου XI, να προβαίνει στην έκπτωση του άρθρου 168 στοιχείο γ) για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιεί.»

10) Στο άρθρο 197 παράγραφος 1, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) το τιμολόγιο που εκδίδει ο μη εγκατεστημένος στο κράτος μέλος του αποκτώντος υποκείμενος στον φόρο καταρτίζεται σύμφωνα με τα τμήματα 3 έως 5 του κεφαλαίου 3.»

11) Το άρθρο 217 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 217

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “ηλεκτρονικό τιμολόγιο” νοείται ένα τιμολόγιο που περιέχει τις απαιτούμενες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πληροφορίες και το οποίο έχει εκδοθεί και έχει ληφθεί σε οποιαδήποτε ηλεκτρονική μορφή.»

12) Στο τμήμα 3 του κεφαλαίου 3 του τίτλου XI, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 219α

Με την επιφύλαξη των άρθρων 244 έως 248, εφαρμόζονται τα εξής:

1) Η τιμολόγηση διέπεται από τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο θεωρείται ότι πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V.

2) Κατά παρέκκλιση του σημείου 1), η τιμολόγηση διέπεται από τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο ο προμηθευτής έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητας ή τη μόνιμη εγκατάστασή του, από την οποία πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή, ή, ελλείψει τέτοιας έδρας ή μόνιμης εγκατάστασης, το κράτος μέλος της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του προμηθευτή, όπου:

α) ο προμηθευτής δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο θεωρείται ότι πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V, ή η εγκατάστασή του στο εν λόγω κράτος μέλος δεν παρεμβαίνει στην παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 192α, και ο υπόχρεος του φόρου είναι ο αποκτών τα αγαθά ή ο λήπτης της παροχής των υπηρεσιών.

Ωστόσο, όταν το τιμολόγιο εκδίδεται από τον πελάτη (αυτοτιμολόγηση), εφαρμόζεται το σημείο 1).

β) η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών δεν θεωρείται ότι πραγματοποιείται εντός της Κοινότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V.»

13) Το άρθρο 220 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 220

1. Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να εξασφαλίζει την έκδοση τιμολογίου από τον ίδιο, από τον αποκτώντα αγαθά ή τον λήπτη υπηρεσιών ή, στο όνομά του και για λογαριασμό του, από τρίτον, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1) για τις παραδόσεις αγαθών ή τις παροχές υπηρεσιών, τις οποίες πραγματοποιεί προς άλλον υποκείμενο στον φόρο ή προς μη υποκείμενο στον φόρο νομικό πρόσωπο,

2) για τις παραδόσεις αγαθών που προβλέπονται στο άρθρο 33,

3) για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 138,

4) για τις προκαταβολές που λαμβάνει πριν από την πραγματοποίηση των παραδόσεων αγαθών που προβλέπονται στα σημεία 1) και 2),

5) για τις προκαταβολές που λαμβάνει από άλλον υποκείμενο στον φόρο ή από μη υποκείμενο στον φόρο νομικό πρόσωπο πριν από την ολοκλήρωση της παροχής υπηρεσιών.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, και υπό την επιφύλαξη του άρθρου 221 παράγραφος 2, δεν απαιτείται η έκδοση τιμολογίου όσον αφορά παροχές υπηρεσιών απαλλασσόμενες σύμφωνα με το άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ).»

14) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 220α

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους υποκείμενους στον φόρο να εκδίδουν απλουστευμένο τιμολόγιο σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν το ποσό του τιμολογίου δεν υπερβαίνει τα 100 ευρώ ή το αντίστοιχο ποσό στο εθνικό νόμισμα·

β) όταν το εκδοθέν τιμολόγιο έχει τη μορφή εγγράφου ή μηνύματος που θεωρείται τιμολόγιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 219.

2. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπουν στους υποκείμενους στον φόρο να εκδίδουν απλουστευμένο τιμολόγιο όταν τα τιμολόγια απαιτείται να εκδίδονται δυνάμει των σημείων 2) και 3) του άρθρου 220 παράγραφος 1 ή όταν η φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο οφείλεται ο φόρος, ή η εγκατάστασή του οποίου στο εν λόγω κράτος μέλος δεν παρεμβαίνει στην παράδοση κατά την έννοια του άρθρου 192α, και ο υπόχρεος του ΦΠΑ είναι ο αποκτών τα αγαθά ή ο λήπτης της παροχής των υπηρεσιών.»

15) Τα άρθρα 221, 222, 223, 224 και 225 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 221

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους υποκείμενους στον φόρο την υποχρέωση έκδοσης τιμολογίου σύμφωνα με τις ενδείξεις που απαιτούνται δυνάμει των άρθρων 226 ή 226β για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, εκτός όσον προβλέπονται στο άρθρο 220 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους υποκείμενους στον φόρο που έχουν την έδρα της οικονομικής τους δραστηριότητας στο έδαφός τους ή που διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφός τους από το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση ή η παροχή την υποχρέωση να εκδίδουν τιμολόγιο σύμφωνα με τις λεπτομερείς απαιτήσεις των άρθρων 226 ή 226β όσον αφορά τις παροχές υπηρεσιών που απαλλάσσονται σύμφωνα με τα σημεία α) έως ζ) του άρθρου 135 παράγραφος 1 και τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι σε φόρο πραγματοποιούν στο έδαφός τους ή εκτός της Κοινότητας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους υποκείμενους στον φόρο από την υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 220 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 220α όσον αφορά την έκδοση τιμολογίου για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών τις οποίες πραγματοποιούν στο έδαφός τους και οι οποίες καταβλήθηκε σε προηγούμενο στάδιο, σύμφωνα με τα άρθρα 110 και 111, το άρθρο 125 παράγραφος 1, το άρθρο 127, το άρθρο 128 παράγραφος 1, το άρθρο 132, το άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία η) έως ιβ), τα άρθρα 136, 371, 375, 376 και 377, το άρθρο 378 παράγραφος 2, το άρθρο 379 παράγραφος 2 και τα άρθρα 380 έως 390β.

Άρθρο 222

Για τις παραδόσεις αγαθών σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 138 ή για τις παροχές υπηρεσιών για τις οποίες ο ΦΠΑ οφείλεται από τον πελάτη κατ' εφαρμογή του άρθρου 196, πρέπει να εκδίδεται τιμολόγιο το αργότερο τη 15η ημέρα του μήνα που ακολουθεί εκείνο κατά τον οποίο επήλθε η γενεσιουργός αιτία.

Για άλλες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους υποκείμενους στον φόρο χρονικές προθεσμίες για την έκδοση τιμολογίων.

Άρθρο 223

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους υποκείμενους στον φόρο να εκδίδουν συγκεντρωτικά τιμολόγια όπου εκτίθενται λεπτομερώς περισσότερες ξεχωριστές παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, υπό την προϋπόθεση ότι ο ΦΠΑ επί των παραδόσεων ή παροχών που αναφέρονται στο συγκεντρωτικό τιμολόγιο καθίσταται απαιτητός στη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού μήνα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 222, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν να περιλαμβάνονται στα συγκεντρωτικά τιμολόγια και παραδόσεις ή παροχές για τις οποίες ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός στη διάρκεια χρονικής περιόδου που υπερβαίνει τον έναν ημερολογιακό μήνα.

Άρθρο 224

Η έκδοση τιμολογίων από τον αποκτώντα ή τον λήπτη για παραδόσεις αγαθών ή υπηρεσίες που του παρέχει ένας υποκείμενος στον φόρο επιτρέπεται, όταν υπάρχει προηγούμενη συμφωνία μεταξύ των δύο μερών και με την προϋπόθεση ότι υφίσταται αποδοχή του κάθε τιμολογίου από τον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος πραγματοποιεί την παράδοση των αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν ότι τα τιμολόγια αυτά πρέπει να εκδίδονται στο όνομα και για λογαριασμό του υποκείμενου στον φόρο.

Άρθρο 225

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους υποκείμενους στον φόρο ειδικούς όρους, στην περίπτωση που ο τρίτος ή ο αποκτών αγαθά ή ο λήπτης υπηρεσιών που εκδίδει τα τιμολόγια είναι εγκατεστημένος σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης έκτασης με αυτήν που προβλέπεται στην οδηγία 2010/24/ΕΕ (*) και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1798/2003 (**).

(*) Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την εισπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ L 84 της 31.3.2010, σ. 1).

(**) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1798/2003 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2003, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 264 της 15.10.2003, σ. 1).

16) Το άρθρο 226 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«7α) όταν ο ΦΠΑ καταστεί απαιτητός κατά τον χρόνο εισπραξης του τιμήματος σύμφωνα με το άρθρο 66 σημείο β) και το δικαίωμα έκπτωσης γεννάται κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο προς έκπτωση φόρος γίνεται απαιτητός, η αναφορά “Καθεστώς ταμειακής λογιστικής”,»

β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«10α) όταν το τιμολόγιο εκδίδει ο αποκτών ή ο λήπτης παράδοσης ή παροχής αντί του προμηθευτή, η αναφορά “Αυτοτιμολόγηση”,»

γ) το σημείο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«11) σε περίπτωση απαλλαγής, η αναφορά στην εφαρμοζόμενη διάταξη της παρούσας οδηγίας ή στην αντίστοιχη εθνική διάταξη ή κάθε άλλη αναφορά που υποδηλώνει ότι η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών απαλλάσσεται,»

δ) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«11α) όταν ο λήπτης είναι υπόχρεος καταβολής του φόρου, η αναφορά “Αντίστροφη επιβάρυνση”,»

ε) τα σημεία 13 και 14 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«13) σε περίπτωση εφαρμογής του καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους των πρακτορείων ταξιδιών, η αναφορά “Καθεστώς περιθωρίου – Ταξιδιωτικά πρακτορεία”,

14) σε περίπτωση εφαρμογής ενός από τα ειδικά καθεστώτα που ισχύουν στον τομέα των μεταχειρισμένων αγαθών και αντικειμένων καλλιτεχνικής, συλλεκτικής και αρχαιολογικής αξίας, η αναφορά “Καθεστώς περιθωρίου – Μεταχειρισμένα αγαθά”, “Καθεστώς περιθωρίου – Έργα τέχνης” ή “Καθεστώς περιθωρίου – Αντικείμενα συλλεκτικής και αρχαιολογικής αξίας» αντιστοιχώς,».

17) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 226α

Όταν το τιμολόγιο εκδίδεται από υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο οφείλεται ο φόρος ή η εγκατάσταση του οποίου στο εν λόγω κράτος μέλος δεν παρεμβαίνει στην παράδοση κατά την έννοια του άρθρου 192α και ο οποίος πραγματοποιεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών σε πελάτη ο οποίος είναι υπόχρεος πληρωμής του ΦΠΑ, ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να παραλείψει τις ενδείξεις που αναφέρονται στα σημεία 8), 9) και 10) του άρθρου 226 και να δηλώσει, αντ' αυτών, τη βάση επιβολής του φόρου των προκείμενων αγαθών ή υπηρεσιών, αναφέροντας την ποσότητα ή έκταση και το είδος των παραδιδόμενων αγαθών ή των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Άρθρο 226β

Όσον αφορά τα απλουστευμένα τιμολόγια τα οποία εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 220α και 221 παράγραφοι 1 και 2, τα κράτη μέλη απαιτούν τουλάχιστον τις ακόλουθες ενδείξεις:

- α) ημερομηνία έκδοσης του τιμολογίου·
- β) προσδιοριστικά στοιχεία του υποκείμενου στον φόρο ο οποίος παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες·
- γ) περιγραφή του τύπου των παραδιδόμενων αγαθών ή των παρεχόμενων υπηρεσιών·
- δ) ποσό του οφειλόμενου ΦΠΑ ή δεδομένα που επιτρέπουν τον υπολογισμό του·
- ε) όταν το τιμολόγιο που εκδόθηκε είναι έγγραφο ή μήνυμα που εξομοιώνεται με τιμολόγιο βάσει του άρθρου 219, ρητή και σαφή παραπομπή σε αυτό το αρχικό τιμολόγιο και τις συγκεκριμένες ενδείξεις που τροποποιούνται.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαιτούν περισσότερες ενδείξεις στα τιμολόγια από εκείνες που προβλέπονται στα άρθρα 226, 227 και 230.»

18) Το άρθρο 228 καταργείται.

19) Το άρθρο 230 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 230

Τα ποσά που αναγράφονται στα τιμολόγια είναι δυνατόν να εκφράζονται σε οποιοδήποτε νόμισμα, με την προϋπόθεση ότι το ποσό του οφειλόμενου ή προς διακανονισμό ΦΠΑ εκφράζεται στο νόμισμα του κράτους μέλους, με τη χρήση του μηχανισμού μετατροπής ισοτιμιών που προβλέπεται στο άρθρο 91.»

20) Το άρθρο 231 καταργείται.

21) Ο τίτλος του τμήματος 5 του κεφαλαίου 3 του τίτλου XI αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Χάρτινα τιμολόγια και ηλεκτρονικά τιμολόγια.»

22) Τα άρθρα 232 και 233 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 232

Η χρήση ηλεκτρονικού τιμολογίου υπόκειται στην αποδοχή του αποκτώντος τα αγαθά ή του λήπτη των υπηρεσιών.

Άρθρο 233

1. Η αυθεντικότητα της προέλευσης, η ακεραιότητα του περιεχομένου και η αναγνωσιμότητα των τιμολογίων, σε χαρτί ή σε ηλεκτρονική μορφή, διασφαλίζεται από τη χρονική στιγμή της έκδοσής τους έως τη λήξη της περιόδου φύλαξής τους.

Κάθε υποκείμενος στον φόρο ορίζει τον τρόπο διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητάς του. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιοσδήποτε ελέγχους των επιχειρήσεων οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ τιμολογίου και παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.

Με τον όρο “αυθεντικότητα της προέλευσης” νοείται η διασφάλιση της ταυτότητας του προμηθευτή ή του εκδότη του τιμολογίου.

Με τον όρο “ακεραιότητα του περιεχομένου” νοείται ότι το περιεχόμενο που απαιτείται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία δεν έχει αλλοιωθεί.

2. Πλην των περιγραφόμενων στην παράγραφο 1 τύπων ελέγχων των επιχειρήσεων, τα ακόλουθα αποτελούν παραδείγματα τεχνολογιών οι οποίες διασφαλίζουν την αυθεντικότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου:

α) προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια του σημείου 2 του άρθρου 2 της οδηγίας 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για ηλεκτρονικές υπογραφές (*), που να βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό και να δημιουργείται από ασφαλή διάταξη δημιουργίας υπογραφής κατά την έννοια των σημείων 6 και 10 του άρθρου 2 της οδηγίας 1999/93/ΕΚ·

β) ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων (EDI), όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του παραρτήματος I της σύστασης 94/820/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 1994, σχετικά με τις νομικές πτυχές της ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων (**), όταν η συμφωνία σχετικά με αυτήν την ανταλλαγή προβλέπει τη χρησιμοποίηση διαδικασιών που να εξασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα των δεδομένων.

(*) ΕΕ L 13 της 19.1.2000, σ. 12.

(**) ΕΕ L 338 της 28.12.1994, σ. 98.»

23) Το άρθρο 234 καταργείται.

24) Τα άρθρα 235, 236 και 237 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 235

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ειδικούς όρους για τα ηλεκτρονικά τιμολόγια που εκδίδονται σχετικά με παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο έδαφός τους, από χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης έκτασης με την προβλεπόμενη από την οδηγία 2010/24/ΕΕ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1798/2003.

Άρθρο 236

Στην περίπτωση που πλήθος τιμολογίων αποστέλλεται ή τίθεται στη διάθεση του ίδιου αποκτώντος αγαθά ή λήπτη υπηρεσιών, οι κοινές ενδείξεις στα διάφορα τιμολόγια είναι δυνατόν να παρατίθενται μία μόνο φορά, όταν είναι δυνατή η πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών κάθε τιμολογίου.

Άρθρο 237

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 το αργότερο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνολική έκθεση αξιολόγησης, βάσει ανεξάρτητης οικονομικής μελέτης, σχετικά με τον αντίκτυπο των κανόνων τιμολόγησης που ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2013 και ιδίως όσον αφορά τον βαθμό στον οποίο πράγματι οδήγησαν σε μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης των επιχειρήσεων, συνοδευόμενη, εφόσον χρειάζεται, από κατάλληλη πρόταση τροποποίησης των συγκεκριμένων κανόνων.»

25) Το άρθρο 238 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Έπειτα από διαβούλευση με την επιτροπή ΦΠΑ και με τις προϋποθέσεις που ενδεχομένως θεσπίζουν, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι, στα τιμολόγια που αφορούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, πρέπει να αναγράφονται μόνο τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 226β, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν το ποσό του τιμολογίου υπερβαίνει τα 100 ευρώ αλλά όχι τα 400 ευρώ, ή το αντίστοιχο ποσό στο εθνικό νόμισμα·

β) όταν οι εμπορικές ή διοικητικές πρακτικές του συγκεκριμένου τομέα δραστηριότητας ή οι τεχνικές συνθήκες της έκδοσης των τιμολογίων αυτών καθιστούν ιδιαίτερα δυσχερή την τήρηση όλων των υποχρεώσεων των άρθρων 226 ή 230.»

β) η παράγραφος 2 διαγράφεται·

γ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η απλούστευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που απαιτείται η έκδοση τιμολογίων δυνάμει των σημείων 2) και 3) του άρθρου 220 παράγραφος 1 ή όταν η φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο που δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο οφείλεται ο ΦΠΑ ή η εγκατάσταση του οποίου στο εν λόγω κράτος μέλος δεν παρεμβαίνει στην παράδοση ή παροχή κατά την έννοια του άρθρου 192α και ο υπόχρεος

του ΦΠΑ είναι ο αποκτών τα αγαθά ή ο λήπτης της παροχής υπηρεσιών.»

26) Το άρθρο 243 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 243

1. Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να τηρεί ειδικό βιβλίο καταχώρισης των αγαθών που έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί είτε από τον ίδιο είτε από τρίτον για λογαριασμό του, εκτός του εδάφους του κράτους μέλους αναχώρησης, αλλά στο εσωτερικό της Κοινότητας, για τις πράξεις που συνίστανται σε πραγματογνωμοσύνες επί των αγαθών αυτών ή εργασίες επί αυτών ή την προσωρινή χρησιμοποίησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχεία στ), ζ) και η).

2. Κάθε υποκείμενος στον φόρο οφείλει να τηρεί επαρκώς λεπτομερή λογιστική που να επιτρέπει την ελεγκτική ταυτοποίηση των αγαθών που του έχουν αποσταλεί από άλλο κράτος μέλος, από υποκείμενο στον φόρο που διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε αυτό το άλλο κράτος μέλος ή για λογαριασμό του, και τα οποία αποτελούν αντικείμενο παροχής υπηρεσιών που συνίστανται σε πραγματογνωμοσύνες ή σε εργασίες που αφορούν τα εν λόγω αγαθά.»

27) Το άρθρο 246 καταργείται.

28) Στο άρθρο 247, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η τήρηση των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 233, το κράτος μέλος της παραγράφου 1 μπορεί να επιβάλλει τη διαφύλαξη των τιμολογίων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 με την αρχική τους μορφή με την οποία διαβιβάστηκαν ή τέθηκαν στη διάθεση του ενδιαφερομένου, σε χαρτί ή με ηλεκτρονικά μέσα. Μπορεί επίσης, όταν τα τιμολόγια διαφυλάσσονται με ηλεκτρονικά μέσα, να επιβάλλει την υποχρέωση να διαφυλάσσονται με ηλεκτρονικά μέσα και τα δεδομένα που εξασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου κάθε τιμολογίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 233.

3. Το κράτος μέλος της παραγράφου 1 μπορεί να επιβάλλει ειδικούς όρους που να απαγορεύουν ή να περιορίζουν τη διαφύλαξη των τιμολογίων σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης έκτασης με την προβλεπόμενη από την οδηγία 2010/24/ΕΕ και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1798/2003 και σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης με ηλεκτρονικά μέσα, τηλεφόρτωσης και χρήσης που προβλέπεται στο άρθρο 249.»

29) Στο τμήμα 3 του κεφαλαίου 4 του τίτλου XI, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 248α

Για λόγους ελέγχου, και όσον αφορά τα τιμολόγια παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο έδαφός τους και τα τιμολόγια που λαμβάνονται από τους υποκείμενους στον φόρο που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη μπορούν, για ορισμένους υποκείμενους στον φόρο ή σε ορισμένες περιπτώσεις, να απαιτούν μετάφραση στις επίσημες γλώσσες τους. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν, ωστόσο, να επιβάλλουν γενικά τη μετάφραση των τιμολογίων.»

30) Το άρθρο 249 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 249

Για σκοπούς ελέγχου, όταν ο υποκείμενος στον φόρο αποθηκεύει, με ηλεκτρονικά μέσα τα οποία εξασφαλίζουν πρόσβαση με απευθείας σύνδεση (on-line) πρόσβαση στα σχετικά δεδομένα, τιμολόγια τα οποία εκδίδει ή λαμβάνει, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος και, όταν ο ΦΠΑ οφείλεται σε ένα άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές εκείνου του κράτους μέλους έχουν δικαίωμα πρόσβασης, λήψης και χρήσης αυτών των τιμολογίων.».

31) Στο άρθρο 272 παράγραφος 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαλλάσσουν τους υποκείμενους στον φόρο του πρώτου εδαφίου στοιχείο β) από τις υποχρεώσεις τιμολόγησης που ορίζονται στα τμήματα 3 έως 6 του κεφαλαίου 3 και στο τμήμα 3 του κεφαλαίου 4.».

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από την 1η Ιανουαρίου 2013.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτήν κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των κύριων διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 13 Ιουλίου 2010.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. REYNERS